

RECITING הכל יודוך and ל-א AS PART OF ברכות קריאת ימים טובים ON תפלת שחרית שמע IN

Ashkenazim and Sephardim differ on whether to recite the paragraphs of הכל יודוך and ל-א as part of שמע ברכות קריאת in תפלת שחרית. Ashkenazim omit those paragraphs and instead recite the ברכה of המאיר לארץ as they do on weekdays. Sephardim recite the paragraphs of הכל יודוך and ל-א but omit the opening lines of the paragraph that follows beginning with the words: לא-ל אשר שבת. ביום שבת קדש until: לא-ל אשר שבת. They then continue from the words: שמך ה' א-להנו יתקדש. This difference in practice may be the result of a larger issue- whether it is proper to interrupt ברכות קריאת שמע with the recital of פיוטים. A similar issue divides those two parties-whether it is proper to interrupt the ברכות of עשרה during שמונה עשרה, the prayer leader's repetition of עשרה, with the recital of פיוטים.

Professor Ruth Langer, in her book: To Worship G-d Properly, HUC Press, 1998, devotes an entire chapter (pages 110-187) to an exhaustive review of the debate between Ashkenazic decision makers and Sephardic decision makers and their predecessors concerning this issue. Professor Langer points out that despite the position of Sephardic decision makers not to include פיוטים in ברכות קריאת שמע and the ברכות of עשרה, some פיוטים, particularly the סדר העבודה, the order of the service in the בית המקדש, and the פיוט: אוחילה לא-ל, found their way into Sephardic מהזורים, as part of the leader's repetition of שמונה עשרה on יום כיפור. She explains on page 168 that the אבודרהם considers those פיוטים "to be part of the fixed liturgy on Yom Kippur¹." That assessment by Professor Langer may provide the key to understanding the different approaches taken by Ashkenazim and Sephardim on the question as to whether to recite the paragraphs of הכל יודוך and ל-א within the שמע ברכות קריאת of תפלת שחרית. Sephardim take the position that the ברכה of שמע ברכות קריאת for the first ברכה of שבת, מטבע הברכה, the fixed liturgy, for the first

1. Here is what the אבודרהם writes:

ספר אבודרהם סדר תפלת יום הכפורים-וכתב רב עמרם ויורד שליח צבור ואומר במגן ומחיה ובהמלך הקדוש דברי רצוי וסליחה ולא דבר קצוב הוא ולא חובה אלא שבת והודאה והזכרת זכות אבות ומה שירצו אומר להרבות או למעט ולפנינו אין אומר אלא דבר מועט בשלש ראשונות. אבל סליחות ורחמים חובת היום הן.

Translation: Rav Amrom wrote: the prayer leader steps down to the Bimah and recites the opening Brachos of Shemona Esrei: Magen Avrohom and Michaya Ha'Maisim. In the middle of the Bracha of Ha'Melech Ha'Kadosh, he adds words of request and forgiveness. This is not a mandatory part of the prayer service and is not required. It is viewed as words of praise, thanksgiving and a reference to the merits of our forefathers. Each community can decide to increase or decrease what it says at that point in the service. In our locale, we add very little to the repetition of the first three Brachos of Shemona Esrei. However, adding words of repentance and requests of compassion in the form of Selichos is a mandatory part of the prayer service on Yom Kippur.

and **יום טוב**, includes the paragraphs of **הכל יודוך** and **א-ל אדון**. Ashkenazim would argue that the paragraphs of **הכל יודוך** and **א-ל אדון** are **פיוטים**. As such there are **פיוטים** which are recited exclusively on **שבת** as part the first **ברכה** of **קריאת שמע** in **תפלת שחרית**; i.e. the paragraphs of **הכל יודוך** and **א-ל אדון** while on holidays other **פיוטים** are recited as part the first **ברכה** of **קריאת שמע** in **תפלת שחרית**. Those who follow **מנהג אשכנז** need look no further than the **פיוטים** that are added to **ברכות קריאת שמע** in **תפלת שחרית** on **ראש השנה** and **יום כיפור** as illustrations of this practice. Examples of **פיוטים** that were added to the **ברכות קריאת שמע** on the holidays, both as part of **תפלת שחרית** and **תפלת ערבית**, are found in **מחזורים כמנהג אשכנז** for the **שלש רגלים** that were printed in Europe before World War II. All of them contain **פיוטים** for the **ברכות קריאת שמע** in **תפלת שחרית** and in **תפלת ערבית** for each holiday. The **פיוטים** that are part of **ברכות קריאת שמע** in **תפלת שחרית** are known as **יוצרות**. The **פיוטים** meant to be recited as part of **ברכות קריאת שמע** in **תפלת ערבית** are known as **מערביות**. Sephardic **מחזורים**, on the other hand, contain no **פיוטים** for the **ברכות קריאת שמע** of any of the holidays and only a handful of **פיוטים** for **יום כיפור**² and **ראש השנה** on **חזרת הש"ץ**.

For purposes of this discussion, **פיוטים** should not be confused with **סליחות**. Sephardim include **סליחות** within the **חזרת הש"ץ** of each of the **תפילות** of **יום כיפור**. This practice is consistent with the Sephardic practice of reciting the paragraphs of **הכל יודוך** and **א-ל אדון** as part of **ברכות קריאת שמע** in **תפלת שחרית** on **ימים טובים**. In both cases, the **פיוטים** / **סליחות** are considered part of the fixed liturgy. In an interesting twist, many Ashkenazic **מחזורים** for **יום כיפור** include **פיוטים** but omit the **סליחות** for **מוסף ומנחה**. The practice of omitting **סליחות** can be traced to **מחזורים** that were published by American Hebrew book publishers in the mid-1900's. The only justification for removing the **סליחות** would be in order to create a recess during the services. However, consideration should have been given to the fact that reciting **וידוי**, confession, on **יום כיפור** without prefacing **וידוי** with **סליחות** and the recital of the **י"ג מידות**, the Thirteen Attributes of G-d, is of somewhat dubious value. It is tantamount to confessing to sins without first asking for forgiveness. Pulpit rabbis in the United States would be wise to take steps to remove some of the **פיוטים** from the **תפילות** of **יום כיפור** and to restore several **סליחות** with the accompanying recital of the **י"ג מידות** to each of those **תפילות**. In doing so they would be reinstating the practice of asking for forgiveness before confessing to sins while leaving undisturbed the "recess" that has become a mandatory element of the Ashkenazic Custom in many communities.

This difference in practice between Ashkenazim and Sephardim shows itself at one other

2. Sephardic **מחזורים** for **ראש השנה** are noticeably thinner than Ashkenazic **מחזורים** for that day. This results in the prayer services on **ראש השנה** in Sephardic synagogues being not that much longer than their prayer services on a typical **שבת**.

להבין את התפלה

juncture in the prayer services; i.e. תפלת טל and תפלת גשם, the prayer for rain and the prayer for dew. Ashkenazim recite תפלת טל and תפלת גשם during חזרת הש"ץ, in the middle of the second ברכה of שמונה עשרה. Sephardim recite both prayers before starting the silent שמונה עשרה of תפלת מוסף. Some Sephardic communities recite it before returning the ספרי תורה to the ארון קודש while some do so after. Although both תפלת גשם and תפלת טל are characterized as "prayers", they are in essence announcements that have been embellished by פיוטים. They are meant to publicize the fact that commencing with that day, the congregation should begin to insert or to not insert the appropriate prayer in the second ברכה of שמונה עשרה.

The following represents a second explanation for the different approaches taken by Ashkenazim and Sephardim concerning the practice of reciting תפלת גשם and תפלת טל:

שו"ת הר צבי³ אורח חיים א' סימן נה' – בתשובה למכתבו שדורש חו"ד להלכה ולמעשה בנוגע לתפלת גשם וטל, שכביהכ"נ ישורון עשו שינוי מכפי הנהוג בשנים קדמוניות, ואמרו תפלת טל בשביעי⁴ (sic) לפסח, בתוך חזרת הש"ץ של תפלת מוסף. ומע"כ רוצה לדעת שורת הדין אם יש להם יסוד נכון לשנות.

Translation: An answer to a letter I received in which the author asked a practical question about the recital of Tefilas Geshem and Tefilas Tal. He noted that in the Yeshurun Synagogue a change was made to prior practice. Tefilas Tal was recited on the seventh day of Pesach (see footnote below) during the reader's repetition of Mussaf Shemona Esrei. The author wants my opinion as to whether a basis exists for this change.

הנה נא אמרתי לבוא בקצרה ויתלבנו הדברים בע"ה. כידוע יש בזה חלופי מנהגים: יש שאומרים תפלת טל קודם התפלה ויש שאומרים בתוך התפלה, וזה מישך שייך להני תרי מנהגי המוזכרים בשו"ע או"ח (סימן קיד) אי מזכירין טל בימי הקיץ. ובני אשכנז שאין מזכירין טל בימי הקיץ, אי אפשר להם להכריז קודם מוסף על הפסקת מוריד הגשם, וכהסברו של הלבוש⁵ וכן הוא בשו"ע של הרב הגרש"ז ז"ל, המכיון שאין אומרים טל, לא שייך להכריז על הטל, ולהכריז שלא לומר מוריד הגשם ג"כ אין דרך, ולכן אומרים מוריד הגשם במוסף, שא"א להפסיק בלי הכרזה עד שישמעו שהש"ץ כבר הפסיק, אבל האומרים מוריד הטל בקיץ מכריזים קודם מוסף ובמוסף מפסיקים מלומר מוריד הגשם, ותפלת טל שלפני מוסף הוא להם במקום הכרזה, ולכן הדין הוא שיאמרו תפלת טל לפני מוסף, שהוא הכרזה כדי להפסיק במוסף מוריד

3. Rabbi Tzvi Pesach Frank was born in 1874, in Kovno, Lithuania, and died in 1960. In 1893, he immigrated to Israel. In 1907, he was appointed dayyan in the Jerusalem rabbinic court. Rabbi Frank was active in establishing the chief rabbinate of Israel, and he was instrumental in having Rabbi Abraham Isaac Kook appointed to this post. (Bar Ilan Digital Library)

4. This could be a typo since Rabbi Frank does not address the question as to why a synagogue would change the date for reciting תפלת טל from the first day of פסח to the seventh day of פסח.

5. לבוש אורח חיים סימן קיד' – וזה אין לומר שיכריז השמש קודם תפלת מוסף אין אומרים מוריד הגשם ויפסיקו במוסף, שזה היה משמע כאילו מבזין וממאנין בגשמים שיבואו עוד, וזה אין לעשות על דרך שכבר אמרו ז"ל (תענית כג ע"א) אין מתפללין על רוב הטובה.

Translation: It is not possible to suggest that the Gabbai announce before Tefilas Mussaf that the congregation cease saying: Morid Ha'Goshem in Tefila Mussaf Shemona Esrei. That would be an act that denigrates the importance of rain and a request that rain no longer fall. It would be inappropriate to act in that manner as our sages taught (Ta'Anis 23a): Never pray that G-d reduce the amount of benefit He bestows upon us.

הטל (הגשם), ואם יאמרו תפלת טל בתוך התפלה ולא יכריזו קודם מוסף מוריד הטל זהו שלא כדין. ובארץ ישראל כולנו אומרים בקיץ מוריד הטל ולכן הדין נותן להכריז קודם מוסף וטוב שיאמרו קודם מוסף תפלת טל שזהו ההכרזה.

Translation: I decided to keep my answer short but to still clarify the issue. It is a known fact that two customs exist concerning the recital of Tefilas Geshem and Tal. Some recite Tefilas Tal before Mussaf Shemona Esrei and some recite it during the reader's repetition of Mussaf Shemona Esrei. Both of these practices are related to a difference in custom referred to in Shulchan Aruch Orach Chaim Siman 114; i.e. whether to recite Morid Ha'Tal in the summer months. Those who follow Minhag Ashkenaz do not recite Morid Ha'Tal in the summer months. For them there is nothing to announce before reciting Tefilas Mussaf on the first day of Pesach. It would be inappropriate to say: stop saying "Morid Ha'Geshem." So said the Levush and so did Rabbi Schneur Zalman: "those who follow Minhag Ashkenaz do not recite Morid Ha'Tal, so they cannot announce that the congregation should say Morid Ha'Tal. To announce that the congregation should stop saying "Morid Ha'Geshem" would be inappropriate and so the congregation recites "Morid Ha'Geshem" in Tefilas Mussaf on the first day of Pesach since they cannot stop saying "Morid Ha'Geshem" without an announcement. They wait for the prayer leader to omit the words in the repetition of Mussaf Shemona Esrei and in the subsequent prayer services they act accordingly. However those who do say Morid Ha'Tal in the summer months need an announcement before they omit Morid Ha'Geshem from Tefilas Mussaf on the first day of Pesach. For them, the recital of Tefilas Tal before the congregation recites Shemona Esrei acts as the announcement. So it is the correct practice for them to recite Tefilas Tal before reciting Mussaf Shemona Esrei on the first day of Pesach. It serves as the announcement that they should begin saying Morid Ha'Tal in Mussaf Shemona Esrei. If the congregation were to substitute Morid Ha'Tal for Morid Ha'Geshem in Shemona Esrei without an announcement, they would be acting inappropriately." In Israel today, all groups say Morid Ha'Tal in the summer months so it is appropriate to make an announcement before Tefilas Mussaf Shemona Esrei on the first day of Pesach. It is further the correct practice to recite Tefilas Tal before Mussaf Shemona Esrei which can then serve as the announcement.

ומלבד כל הנז', הרי רוב מנין ורוב בנין של ירושלים נהגו שלא לומר פיוטים בתוך התפלה חוץ מר"ה ויוהכ"פ, ומנהג זה נתיסד מתחילת ישוב האשכנזי בירושלם ע"י גדולי תלמידי הגר"א ז"ל, וגם בביהכ"נ ישורון הרי כבר החזיקו במנהג זה כמה שנים ואין לשנותו, ואם יאמרו תפלה זו קודם תפלת מוסף הרי הכל מודים שזהו שביל הזהב שאין בו שום דופי. אבל לאומרה בתוך התפלה, הרי יש גדולי עולם שחוששים בזה ולמה יניחו את הודאי להכנס בספק על לא דבר. הנני מקוה שישרת לב הגבאים הנכבדים יחכימו שלא לעשות שינוי זה ללא תועלת.

Translation: In addition to all that I have said, I should point out that it has been the practice in Yerushalayim not to recite Piyuttim during the repetition of Shemona Esrei except on Rosh Hashbona and Yom Kippur. This practice was established from the time Ashkenazim began repatriating Yerushalayim. It is a practice that was instituted by the students of the Vilna Gaon, ז"ל. The Yeshurun Synagogue has also followed these practices for quite a few years and those practices should not be revised. If they continue to recite Tefilas Tal before Tefilas Mussaf Shemona Esrei, they are clearly following the correct practice. If they start to follow the practice of reciting Tefilas Tal during the repetition of Tefilas Mussaf Shemona Esrei, they would be proceeding in opposition to the opinion of many Torah scholars. Why would they want to deviate from an accepted path to walk on a dubious one for no particular reason. It is my hope that the honorable Gabba'Im will show their wisdom by not changing this practice for no apparent gain.